

After the rage @ Beton 7

Τετάρτη, 14 Δεκεμβρίου / 14:30-20:30

Walid Raad The Atlas group,

- *We Can Make Rain But No One Came To Ask*, 2005, διάρκεια 17:00 min
Ευγενική παραχώρηση του καλλιτέχνη και της Anthony Reynolds Gallery London

Ο Walid Raad γεννήθηκε το 1967 στην πόλη Chbanieh στο Λίβανο. Ζει και εργάζεται στη Νέα Υόρκη. Το "The Atlas Group" είναι μια φανταστική συλλογή, τα έργα της οποίας παράγει ο Walid Raad. Τα έργα του, μέχρι στιγμής, περιλαμβάνουν βίντεο, φωτογραφίες και φιλολογικά δοκίμια. Με τον έναν τρόπο ή τον άλλο, όλα τα έργα ασχολούνται με τη σύγχρονη ιστορία του Λιβάνου με ιδιαίτερη έμφαση στους πολέμους που έχουν γίνει στο Λίβανο μεταξύ 1975 και 1991. Τα έργα του επίσης ασχολούνται με την αναπαράσταση τραυματικών γεγονότων που έχουν συλλογικές ιστορικές διαστάσεις καθώς και με το τρόπο με τον οποίο το φιλμ, το βίντεο και η φωτογραφία λειτουργούν ως ντοκουμέντα σωματικής και ψυχολογικής βίας. Έργα του έχουν εκτεθεί στη Documenta 11 (Κάσσελ), στη Μπιενάλε της Βενετίας (Ιταλία), στη Whitney Biennial (Νέα Υόρκη), στο Ayloul Festival (Βηρυτός) και σε πολλά άλλα φεστιβάλ στην Ευρώπη, στη Μέση Ανατολή και στη Βόρεια Αμερική. Ο Walid Raad είναι επίσης μέλος του Arab Image Foundation.

Το "We Can Make Rain But No One Came to Ask" είναι ένα project, το οποίο εστιάζει στην ιστορία των βομβιστικών επιθέσεων κατά τη διάρκεια των πολέμων στο Λίβανο και περιλαμβάνει ένα βίντεο διάρκειας 17 λεπτών και μια σειρά από 43 φωτογραφίες. Το βίντεο, που παρουσιάζεται σε μεγάλη πανοραμική προβολή, είναι μια φανταστική συνεργασία μεταξύ δύο ιστορικών προσώπων, του Yussef Bitar, κρατικού ανακριτή σε υποθέσεις εκρήξεων παγιδευμένων αυτοκινήτων και του Georges Semerdjian, ατρόμητου δημοσιογράφου που εξέταζε μια συγκεκριμένη έκρηξη στη Βηρυτό το 1986. Εστιάζοντας σε διαγράμματα, σημειώσεις, βιντεοκασέτες και φωτογραφίες που χρησιμοποιούσε αυτή η ομάδα, το βίντεο εκτυλίσσεται σαν μυθιστορηματική αφήγηση αλλά με τον τρόπο ενός ντοκουμαντέρ. Οι 43 εκτυπώσεις είναι χωρισμένες σε τετράδες, με μια εισαγωγική αφήγηση και φωτογραφικές πλάκες με κείμενο για την κάθε τετράδα και έχουν τοποθετηθεί πάνω σε τραπέζια σαν αρχαικό υλικό, το οποίο εξετάζει περαιτέρω τη μεταχείριση ιστορικών γεγονότων σαν πραγματικά αλλά και φανταστικά, σαν αληθινά αλλά και ψεύτικα. Ο υπαινικτικός τίτλος "We Can Make Rain But No One Came to Ask" αναφέρεται στην αδυναμία πρόγνωσης, λιγότερο σε σχέση με τις καιρικές συνθήκες και περισσότερο σε σχέση με τις μελλοντικές ιστορικές, γεωπολιτικές και πολιτισμικές συνθήκες.